

אשר הוציאתי מארץ מצרים.
(שם יג) הוציאך ה' ממצרים. ונזכר פעמים רבות זכרו ממצרים, והם חמשים בוגר חמשים.

וישנו בספרו של רב המנונא סבא שאמר, שעירים רבים ברבים שלמעלה ושלמטה שבר הקדוש ברוך הוא, שהיו נספרים וקשרים בשלשלותיהם כדי להוציא את ישראל לחוץ, שהר מחשעים הלו של אותו המכ נפתחים ומפרים כל שאר תשרים, ואלמלא שהחומרו ונפתחו אותם שעירים של המכ הנה, לא היו נפתחים אותם האחרים לעשות דין ולהוציא את ישראל מן העבדות.

וחבל נספר בזה שנקרה אם העלונה, שמננה מתעורר מה לאם הפחתונה. ומהו? שכתוב בה, (ישעה נא) ולאומי אליל האזינה. אל תקרי לאומי אלא לאמי. שלא זו הקדוש ברוך הוא מלחייב את כניסה ישראל עד שקרה לה אמי. וזה יוצא מהאמ העלונה, שהיא בית שני, שנקרה ה' של שם הקדוש, שגפהחה לחמשים שעירים, ומהו יוצא רוח לנקב אחד של חור החטים.

וישנו, היובל שיזדים בו העברים לחרות, במח הזה גathon, והם חמשים שנוט היובל, והם חמשים ימי ספירת העمر בו נאחים, שבhem נחות רוחות העברים ומוציאים רוחם (ומוציאו הרוח) למנוחה, כמו שכתוב שם יד ביום הגיט ה' לך מעצבך ומריגך ומרגזך ומן העבודה וגוי. ובгинן כה, ה' נייחא דרואה, ולאפקא רואה לחירות. והאי ביתה יציאת לחרות. ובבית זה תליה יציאת מצרים, ובאות ה' של שם הקדוש, כמו שנטבאר. עד כאן בלא דיבר. בלא של יהה של שם הקדוש.

וזנין סגיאין דכתייב, (שםות כ) אשר הוציאתי מארץ מצרים. (שםות יג) הוציאך יי' מצרים. ואדרבר זמניון סגיאין דוכרנא דמצרים. ואינון חמישין לךבל חמישין.

ויתנו פספרא דרב המנונא סבא, דאמר קדשא בריך הו, דהוו סתימין ומתקטרין בשלהליהון, בגין לאפקא להו לישראל (בר). דהא מאlein פרעון דההוא מוחא, מתקפתמי ומשתרו כל שאר פרעון. ואלמלא דאתערו ואתפתחי אינון פרעון דהאי מוחא, לא הו מתקפתהיין אינון אחנין למעבד דינא, ולאפקא לוין לישראל מן עבדותא.

ובק' סתים בהאי דאקרי אימה עלאה, דמנה אתער חילא לאימה תפאה. ומאו איה. דכתייב בה (ישעה נא) ולאומי אליו האזינה. אל תקרי לאומי, אלא לאמי. שלא זו קדשא בריך הוא מחבקה לכנסת ישראל, עד דקראה אמי. והאי נפקא מאימה עלאה, דהיא ביתה הניינא, דאקרי ה' דשמא קדישא, דאתפתחה לחמשין פרעון. ומהאי נפק רוחא חד נוקבא דפרדשכא דחווטמא.

ויתנו, יובל דנקין ביה עבדין לחירות, בהאי מוחא אתאחד. ואינון חמישין שנין דיובל. ואינון חמישין יומין דהורשבענא דעומר, ביה אתאחד. דבאו נייחין רוחי דעבדין, ומפקי רוחיהון (ג' ומקיר רוחיה) לנិיחא. כמה דכתייב, (ישעה י) ביום הניח יי' לך מעצבך ומרגזך ומן העבודה וגוי. ובгинן כה, ה' נייחא דרואה, ולאפקא רואה לחירות. והאי ביתה יציאת מצרים ביה תליה, ובאות ה' דשמא קדישא, כמה דאטמר. עד פאן בלא דיבר. **דשמא קדישא.**